

ת"פ 9107/01 - מדינת ישראל נגד א. א.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14-01-9107 מדינת ישראל נ' א
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד אבישי דויטש
המאשימה
נגד
א א
הנאשם ע"י עו"ד אדרונה ויצמן

הכרעת דין

כללי

1. בתחילת שנת 2014 הוגש כתוב אישום נגד הנאשם המציין לו עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), תקיפה בת זוג עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק; פגעה בפרטיות בילוש או הטרדה אחרת עבירה לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א - 1981, הטרדה באמצעות מתקן בזק עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקורת (בזק ושירותים), תשמ"ב - 1982.
2. כתוב האישום מתייחס למערכת יחסים מורכבת בין הנאשם לבין הזוג הגברת ל. ע.
3. הגבר עשה לא התיצבה מספר פעמים בבית המשפט ועדותה לא נשמעה.
4. בתום פרשת התביעה ביקשה ב"כ הנאשם שלא חייב אותו להשב לאישומים.
5. לאחר שבחןתי את טענות הצדדים החלטתי לחיב את הנאשם להשב לאישומים לעניין הטרדה באמצעות מתקן בזק ובעניין הפגיעה בפרטיות.
6. הנאשם מזוכה מעבירות האיום ותקיפת בן זוג שייחסו לו בכתב האישום.

7. הבסיס הראייתי בעבירות בהן חויב הנאשם להסביר לאישומים מבוסס על דברים שמסר בהודעתו וכן בעימות שהתקיים בין לבני הגב' ל ע (להלן: "המתלוננת").
8. בנוסף קיימות ראיות חפניות שיש בהן לחזק את הדברים שמסר הנאשם.
9. בהודעתו מיום 31.12.13 (**ת/ט**) נשאל הנאשם אם הטלפון הנ"ל שלו, הוא ברשותו ואם הוא משתמש הבלעדי בו והסביר בחויב.
- ה הנאשם מסר כי יש לו מחשב אישי שנמצא בבית אחיו וחותם כי הוא היחיד שמשתמש בו. הנאשם גם מסר שיש לו ארבע כתובות דואר אלקטרוני ומסר את כתובות הדואר.
- ה הנאשם גם אישר כי يوم קודם המתלוננת אמרה לו **"שકשה לה ולא מתאים לה"** זאת בمعנה לשאלת אם היא מסרה לו שרוצה להפריד ממנו.
10. ביום 14.1.14, נערך עימות בין הנאשם למתלוננת. לאחר והמתלוננת לא העידה בפני הッתעלמותי בדבריה בעימות. הנאשם נשאל במהלך העימות:
- "יש: אמר האם חטפה לה מהבית את המכשיר הנייד שלה ואת המחשב."**
- ת: כ/**
- ש: לאיזה מטרה**
- ת: **היו שתי מטרות שונות, כי זה היה בשני פעמים** (השגיאות במקור - ד.ב.) **שוניים. 1. המחשב היה מוקלט שם שהוא קשור אליו ולימור הסתירה בתוקף רב, כבר הבנתי שיש שם שהוא, ואני אוטי לראות מה. 2. פלאפון: למחוק את המיללים של בין אם טוב או רע למחוק את זה. 3. לחברת קטנה:לקחתי את זה כדי להעלות את זה מהיקום היו שם דברים שלה שהיתה בכל מיני טיפולים התסביכים שלה מתגלים בכתב, והם באים מולי בಗל זה רציתי למחוק את זה".**
11. הנאשם נשאל בעימות **"כמה פעמים ארבת לה עקבת אחריה והגעת לביתה ללא ידיעתה? והסביר פעמים אחדות 6 פעמים".** הנאשם נשאל: **"כמה הודעות כתבת לה היום מהרגע שלמור אמרה שהיא רוצה לסיים את הקשר? ת: פשוט וואיא קשה להעיר את זה בנסיבות, מלא הודעות, להערכתמי 150-100 אולי אני לא אומד את זה נכון מלא המון".**

12. הנאשם אישר כי היו לו תמונות עירום של המתלוונן וצין כי לא התקoon לפרסם אותן.

13. די לעין במסרונים שנטפסו על ידי המשטרה שהנאשם אישר כי שלח אותם למתלוונת אחרי שהודיעה לו על רצונה להفرد ממנו כדי להבחן כי מדובר בהטרדה ממשית. למרות שהנאשם חסד כי המתלוונת חסמה את קבלת המסרונים ממנו המשיך הנאשם בשליחתם.

14. כפי שצווין לעיל הנאשם מודה כי שלח באותו יום כמהות גדולה מאד של מסרונים למתלוונת.

15. הנאשם מסר הודעה נוספת ביום 2.1.14 והתייחס לחשדות נגדו (**ת/1**). הנאשם אישר כי לפקח מהמתלוונת את מחשבה ביום 28.6.13 והחזיר אותה אחרי שעטיים הוא נשאל מדוע לפקח את המחשב והשיב:

"לימור הלכה מספר פעמים לטיפולים פסיכולוגיים ויעוץ... מאחר ולא פעם ולא פעמיים ביקשתי מלימור שכאשר היא באה מולי ביקשתי רק כנות ושתיה אמיתית. כאשר הבנתי שיש במחשב שהוא מוקלט. ממנה הבנתי שההקלטה קשורה אליו בין היתר בקשתி ממנה שתשתמש לו את ההקלטה ולא תסתיר ממני זאת. אזלקחתי את המחשב יצאתי מהבית ואחרי שעטיים לעורך החזרתי לה את המחשב".

16. לעניין ליקחת הטלפון הניד של המתלוונת באותו יום מסר הנאשם **"בשביל למחוק כל זכר ממני בין אם זה מייל שכותבים בו דברים נחמדים. אגב שALKHTI את הטלפון מיד שיצאת מהבית הנקה את הטלפון על הרצפהמושען על דלת. כי אני לא יודע אין מתפעלים את הפלפון שלאה...".**

17. המשטרה הזעקה לדירת המתלוונת ב- 28.6.13 . רס"ר הדס יוסף שהגיע למקום מצין בדו"ח הפעולה שלו (**ת/16**) : **"לצין כי בכניסה לדירה על הרצפה צמוד לדלת מבחוץ הבחנו במכשין נייד בצבע שחור ...".**

18. הנאשם נשאל בהודעתו (**ת/1**) כמה מסרונים שלח למתלוונת ביום שהודיעה לו על סיום הקשר והשיב:
"בוначילה מזה שכמה פעמים לכארה לiomor "בחורה" לסיים את הקשר וחזרה אן ורק מרצוננה וכי חופשי שיש בעולם או רצחה זאת בתוקף".

בהמשך אישר הנאשם שלח מספר רב של מסרונים ואף אישר את תוכן חלקם מהמסרונים שהוצגו בפניו.

סיכום

19. אין ספק כי הוכחה בפני העבירה של ההטרדה באמצעות מתקן בזק כפי שצוין ברע"פ 10462/03 הלינור הcáר נ' מדינת ישראל "אין הטרדת הזולת בטלפון או בפסקים מלאה ביטוי לחופש ביתוי. אין חופש הביטוי החופש לרדת לח"ז הזולת מבצרו האישי".
20. הנאשם הטריד את המתלוונת בנסיבות עצומה של מסרונים כshedע שאין ברצונה לקבל אותם. תוכן המסרונים ומספרם מצביעים באופן ברור על כוונת ההטרדה.
21. הנאשם עין במחשב המתלוונת ולקח את הנheid שלא כדי לראות פרטיהם אישיים השיכים לה בנגדו לרצונה . יש בכך משום פגיעה בפרטיות בהתאם לסעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטויות.
22. המסרונים עצם והטלפון שנטפס בכניסה לבית המתלוונת הם ראיות תומכות לדברי הנאשם מהודעותיו ובעימות.
23. למען הסר ספק אצין כי דברי הנאשם בהודעותיו עדיפים לדבריו בפני. אין מאמין לנאשם כי עין במחשבה של המתלוונת בהסכמה.
24. **סוף דבר : הנאשם מושיע בעבירות בהם חוויב להשב לאשמה.**

ניתנה היום, כ"א تمוז תשע"ה , 08 יולי 2015, במעמד הצדדים